ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐγκρατείας τοὶς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας, διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιων ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες, καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος, ὅθεν Μοναζόντων, ὁδηγὸς κανων καὶ τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταὶς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννίκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοὶς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τους ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Στιχηρὰ
Τῶν Ἱερομαρτύρων Ἦχος β'
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοὶς πράγμασι, Μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας. πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ στῖφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας, ὅθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες. Δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐώδεστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ ἀπελαύνεις Σοφέ, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων. Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων, παρρησίαν πρὸς Χριστόν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τήν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δοξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου Ἦχος β'

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν διῆλθες προθύμως, τοὺς τῶν παθῶν θῆράς τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόρρω ὧς ἐνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκιε, καὶ νὺν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγήν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἶ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν. Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα, δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Πόνους,ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀνακράζουσα, Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον Ἰαδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου ᾮχος πλ. β'

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκιε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθω, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὅλην ἀποθέμενοι

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πορρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὦ Σεμνὴ πάναγνε, σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διὸ σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνὸν μὲ ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρίναι κόσμον ἅπαντα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον

Κρίσιν Ἰσραὴλ Κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὧς κριτὸν σὲ στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτω σὲ παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παρανομοι, καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε, ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου ᾮχος πλ. δ'

Ταὶς τῶν δακρύων σου ῥοαίς,τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοὶς ἐκ βάθους στεναγμοίς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τὴ οἰκουμένη λάμπων τοὶς θαύμασιν, Ἰωαννίκιε, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος ᾮχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος,τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Νίκανδρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῦ Προδρόμου σὲ τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α' ᾮχος δ'

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τὴ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα’’νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκότους ἁμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον, Ἰωαννίκιε. τὸ γὰρ Ἅγιον, ὡδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον ἐν τῇ καρδία σου.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκιε ἔσχηκας, διό σου δεόμεθα, οἴκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας, πάσας ἐπικούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε, ὅθεν σου δέομαι, συμπεσόντα μου, τὸν νοῦν τὴ ἁμαρτία, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος ὁ αὐτὸς

«Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες, ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

Σεπτῶν Ἀθλητῶν, σεπτὴν ἑορτήν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελωδίαις, νὺν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ἄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταὶς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαὶς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ, σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπλουτήσατε χάριν, θαυματουργιῶν καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες. Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Ὁ ἀπεριγράπτως κόλποις τοῦ Πατρός, κόλποις τῆς Μητρός, σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν. Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ γ'

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θεία δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβῶν, σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἠλίου ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁδὸν σοὶ τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυάς, ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τὴ σή, σκέπη, Ἰωαννίκιε, ἁγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον

Ῥανίσιν ἐλέους σου Παρθένε,τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θεοχαρίτωτε, καὶ ἐσβεσμένον ἄναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσὴ λυχνία Πανάμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψώνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμψαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτείας ἐγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικούς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νίκανδρε Μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ κατενεώσατε Σοφοί, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε, ὅθεν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον

Νοὺς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη. Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρί, Λόγον Ἁγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν. Ἅγιος εἶ Κύριε».

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου ᾿Ηχος γ'

Τὴν ὡραιότητα

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείω τὴν ψυχήν, τρωθείς, Ἰωαννίκιε, ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσω τὴ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε, διὸ σὺν τοίς, Ἀγγέλοις χορεύεις, νὺν τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα... Τῶν Ἱερομαρτύρων

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἔνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, ὦ Νίκανδρε ἠφάνισας, ἔχων συναθλούντά σοί, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἔνδοξον, πάσάν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον, καὶ νὺν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἅπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλή, διῆλθε Πάναγνε,καὶ νὺν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξωσι,τὴν ψυχὴν μου Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν, ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δούλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη γάρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο, ἧς ταὶς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ δ'

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε».

Ὄρη ὑψηλότατα καταλαβῶν, κορυφὰς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπείνωσας Σοφέ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἑδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὁπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλεϊζόμενος.

Ὅλος θείω Πνεύματι πυρακτωθείς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις ταὶς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θεία συνθάλποντα.

Ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δονουμένους καὶ πίστει σε, νὺν ἐπίσκεψαι προσκαλουμένους ταὶς σαίς, πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεσιν, ὅπως εὐσεβῶς σὲ γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι. Εὐλογημένη, ἵλεών μοὶ τὸν Κριτήν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ἅρμα ὤφθητε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον φέροντες, ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον, οὐχ ἡττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφως ἐπειγόμενοι.

Ταὶς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμὰ περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης, πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδόξαζον, οὐρανίω ἄρτω, οἱ πανευκλεεὶς ἐκτρεφόμενοι, ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνων οὐκ ἐφρόντισαν, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθήμενος, μητρικαὶς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοὶς ἐξ Ἀδὰμ χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ ε'

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τὴ θεία δόξη σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοὶς ὑμνούσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Ἐβάδισας Ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδόν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει Θεούμενος σαφῶς, πόλιν τὴν οὐράνιον, νὺν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι τῆς διανοίας Ὅσιε, χάρις σοὶ ἐδόθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς, ὦ Ἰωαννίκιε, τὴ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὁ δύνης μὲ λύτρωσαι, ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεόν, ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον

Νοός μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς Πανάμωμε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥαθυμίας σκότος ἀπέλασον, ὅπως ἐν αἰνέσει σὲ ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τὸν Ἱερομαρτύρων

Τὸν φωτισμόν σου Κύριε

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὡδήγησας λαούς, λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ φωτὸς γεγενη μένους, μεσι τεία σου Νίκανδρε.

Φωτιστικαὶς τοῦ Πνεύματος, αὐγάζοντες αὐγαίς, βασάνων σκότος διῆλθον ἀβλαβῶς, λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὃ Τίτος γεγονῶς, σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμόν, ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθεΐας, κατακλύζοντα Νίκανδρε.

Θεοτοκίον

Ἡ τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κυήσασα σαρκί, Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνή, θεία κιβωτέ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχήν μου καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ ς'

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος, δεῦτε τὰς χείρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως φέρων' Ἰωαννίκιε.

Ἰάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρτυρος, ἰὸν ὄλέθριον, καταπιόντα πανόλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὡμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος Ἰωαννίκιε, ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοί, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων

Ἐβόησε, προτυπῶν

Ἠλούμενοι, ταὶς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, παθημάτων μιμηταί, τοῦ Σωτῆρος ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ φθορὰς κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἀγίου πανεύφημοι Πνεύματος, καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι.

Ἐνίκησας, φερωνύμων ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν, μιαιφόνων, ἱεράρχα ἀοίδιμε Νίκανδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω τῷ Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον

Ἠφάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος, εὐλογίαις τὸν ἡμᾶς, στεφανοῦντα κυήσασα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν ἀγαθὴ μετενήνοχας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνὰς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς μὲ ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ' Τὴ ὑπερμάχῳ

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς ἐπὶ γῆς λάμπων, καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαυγάζων, ἰατρὸς δὲ ἀρωγοτατος τῶν νοσούντων, ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφῶς, τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσί σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν, ἵνα κράζωμεν. Χαίροις Πάτερ, Ἰωαννίκιε.

Ὁ Οἶκος

Ἠ στραψεν ἐν τῷ κόσμω' ὁ θεόληπτος βίος τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμάκαρ, καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν ψυχικῶν παθημάτων, καὶ φῶς ἄϋλον κατηύγασε, τοὶς πίστει σοὶ καὶ πόθω ἐκβοῶσι ταῦτα.

· Χαίροις, τερπνὸν Μοναζόντων κλέος, χαίροις, φωστὴρ διαυγὴς τοῦ κόσμου.
· Χαίροις, τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις, χαίροις, εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
· Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν, χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τῶν φθαρτῶν.
· Χαίροις, τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας, χαίροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργὸς θαυμασίων.
· Χαίροις, παθῶν παντοίων καθαίρεσις, χαίροις, ἡμῶν προστάτης θερμότατος.
· Χαίροις, παντὸς ἑτοιμότατος ῥύστης, χαίροις, παντὸς καταφύγιον κόσμου.
· Χαίροις, Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπω.

Στίχοι

· Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει
· Ὁ τῷ λόγῳ γὴν τοῦ Θεοῦ πήξας Λόγος.
· Σήμά σοὶ ἕν γε τετάρτη Ἰωαννίκιε χεύσαν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχοι

· Χριστὸν ποθοῦντας ζῶντας Μάρτυρας δύω,
· Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πικρῶς τῷ τάφω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πορφυρίου.

Στίχοι

· Ὁ Πορφύριος εὐστόλιστος ἐκ ξίφους,
· Λαμπρὰν στολισθεὶς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τὴν ἅλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ εὐσεβάστου βασιλέως, Ἰωάννου τοῦ Βατάτζη, τοῦ καὶ Ἐλεήμονος ἐπικληθέντος.

Ταὶς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ ζ'

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Τὴν καρδίαν, τῆς Τριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἐδομήσω ναούς, ἐν οἷς θείᾳ χάριτι, Ἰωαννίκιε, μύρα βλύζουσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, τῶν πιστῶς σοὶ προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωταυγεία θείου Πνεύματος, ἐλλαμπομένη ἀεί, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοί, Ἰωαννίκιε, τὰ βουλεύματα, προφητικαὶς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων, χειμαζόντων μὲ Μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταὶς ἱκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποίησον. Ὑπερύμνητε, ὃ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἀναλλοίωτον, τεκοῦσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τὴ δεξιὰ τὴ αὐτοῦ, Ἁγνὴ ἀλλοιώσαί μου, τὸν νοῦν ἱκέτευε, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταὶς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

Τῶν Ἱερομαρτύρων

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ

Τὴν ἱεράν σου στολήν, προσεπιχρώσας μάκαρ, βαφαὶς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκανδρε, ἀνακραυγάζων. Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρί, ἀνενδοιάστω πόθω, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες Μακάριοι. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἑτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες. Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Σωματωθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκτεις, ἁγνὴ Παρθένε τους κραυγάζοντας, θανάτου λυτρούμενον, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ η'

«Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνω, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νὺν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἱστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος, Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα Ἰωαννίκιε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων, τούτους θείω λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοὶ ἀπαθεῖα καθαρθέντι, ὡμίλησας Κυρίω παντοκράτορι, ὑφ' οὗ τὰ ἀπόρρητα, Ὅσιε μυούμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμάκαρ προφήτης, ὅθεν σὲ συμφώνως,

πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ἐπῆλθόν μοὶ μάστιγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι, τούτων μὲ ἀπάλλαξον, Πάτερ ἱκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος, Ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικὸν

Σὺν πάσαις ταὶς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον θεότητα, ὑμνολογοῦντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον

Ὠράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα, τοῦτον οὖν ἱκέτευε, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Ἱεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτρίω ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκείω Νίκανδρε, εἰσελθῶν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων. Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγάζει. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱερῶς προτελοῦντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὀσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας Κυρίω Ἀναβοῶντες. Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ᾧ βοῶμεν Παρθένε. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρό''σισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ θ'

«Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος. πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε».

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος, κατακρατῆσαι παθῶν, Ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανούς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνω παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

'ὥσπερ οὐρανόν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ᾤκησας Ὅσιε, ὅθεν σοὶ εἰρήνευσαν, ἄγριοι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα, Ἰωαννίκιε, καὶ δικαίω, ἤδη χρηματίσαντι, διὰ τοῦτο πιστοὶ σὲ γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τὴ θεία χάριτι, ἀναβλύζον, πᾶσι τὰ ἰάματα, τοὶς πιστῶς σὲ ἀεὶ μακαρίζουσιν.

Ἤδη τῷ Χριστῷ ἐγγίζων τρανότερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκιε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον

Φώτισον Ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα, καὶ μὴ καταλάβη με, τῆς ἁμαρτίας σκότος

βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψη μὲ τῆς ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων

Εὔα μὲν τῶ τῆς παρακοῆς

Ἰκρίω σοφὲ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικὴ Μάρτυς Νίκανδρε, τοὺς φλέγοντας νεκροὺς δὲ ἀπέδειξας, ταὶς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν.

Ὠράθητε θέαμα φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι, καὶ ἐπὶ πλεῖστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶοι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἄφλεκτοι, Πνεύματι θείω συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερὰ μητρόπολις, ἑορτάζει πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὔωχ ἴαν συγκαλοῦσα, ἐν τῇ μνήμη ὑμῶν ταύτη Πανεύφημοι, ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ἠνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τὴ ἀνόδω ἐπεκρότησαν, τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, ηὐφράνθησαν, ἐσκίρτησαν Μάρτυρες, μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ἡμῶν Ἅγιοι.

Θεοτοκίον

Φωτὶ μὲ καταύγασον τῶ σῶ Πανάμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον, λύσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους μὲ ἐξάρπασον δέομαι, καὶ θείας σωτηρίας ἀξίωσον, ἵνα ὑμνῷ σὲ τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Εὔα μὲν τῶ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἴσω κίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῶ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῶ κόσμω, τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. Ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἐμφρόνως καθυπέταξας, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῶ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοϊ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις, ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ θείας δόξης ἔτυχες, ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπης παμμάκαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων

Φυτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης Τίτου Νίκανδρε, ὑφ' οὗ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος, ἐν ᾗ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῶ Ἑρμαίω πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθω τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβω, τὴ παναχράντω καὶ θεία, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοὶς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λοιπή, Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.